

Jak je to technicky a právně s odvody, mobilizací, „dobrovolným převzetím“ a odepřením?

- CZ24 News | 1. února 2023

ČESKO: Kdekdo se teď trápí „mobilizací“, a je zmaten z „nedobrovolných odvodů“, „dobrovolného předurčení“ a dalších pojmů. Ve skutečnosti je to velmi jednoduché a logické: branné právo rozlišuje 8 kategorií mobilizovatelnosti od zcela nemobilizovatelných až po vojáky v boji. Každý ze jmenovaných institutů slouží k tomu, aby určité občany přesunul o jednu kategorii výše.

Vše, co potřebujeme vědět o odvodech, mobilizaci atd., nám říká Ústava ČR články 2 a 43, ústavní zákon [110/1998 Sb.](#) O bezpečnosti ČR, zákon [222/1999 Sb.](#) O zajišťování obrany ČR, a branný zákon [585/2004 Sb.](#) Jako veškeré právo, i tyto zákony je nutné číst, poskládat si a chápat dohromady jako celek.

Základní rámec systému stanoví ústavní zákon O bezpečnosti ČR a Zákon o ozbrojených silách. Ty říkají, že:

110/1998 Sb. §4

(1) Ozbrojené síly jsou doplňovány na základě branné povinnosti.

(2) Rozsah branné povinnosti, úkoly ozbrojených sil, ozbrojených bezpečnostních sborů, záchranných sborů a havarijních služeb, jejich organizaci, přípravu a doplňování a právní poměry jejich příslušníků stanoví zákon, a to tak, aby byla zajištěna civilní kontrola ozbrojených sil.

Branné povinnosti tedy podléhá téměř každý, s určitými výjimkami, včetně lidí kteří neprošli ZVS. Ale zároveň:

219/199 SB. §2

(5) Příslušníkem ozbrojených sil je jen voják v činné službě.

Teď už můžeme jít do Branného zákona [585/2004 Sb.](#) Z toho plyne zásadní informace.

Naše armáda má jasně danou hierarchii stupňů aktivity služby a záloh. Vypadá takto:

1. Vojáci účastníci se bojových akcí – „Operační nasazení“ pro vojáky z povolání nebo „Mimořádné nasazení“ ve válce pro mobilizované záložáky
2. Vojáci v aktivní službě
3. Příslušníci Aktivních Záloh
4. „Pasivní“ Zálohy AČR – vysloužilí vojáci a civilisté, kteří svého času absolvovali Základní Vojenskou Službu
5. Občané ČR podléhající branné povinnosti, a lidé kteří dobrovolně převzali brannou povinnost
6. Občané ČR, kteří byli zproštěni branné povinnosti v důležitém zájmu republiky

7. Občané ČR, kteří odmítli vykonávat vojenskou službu z důvodu výjimky svědomí nebo náboženského vyznání
8. Občané ČR a cizinci, kterým zanikla (z důvodu věku 60 let, zdraví, nesvéprávnosti apod.) nebo nevznikla (cizinci, neplnoletí) branná povinnost

V případě, že by šlo do tuhého, začne AČR přibírat vojáky na fáze podle hierarchie stupňů záloh:

1. První se „výběrovým doplněním“ dle §22a Branného zákona povolají Aktivní Zálohy, které tvoří válečnou součást organizace jednotek AČR (řada jednotek je tzv. „skeletonových“, tzn. v míru má pro finanční úspory neúplné stavy profesionálních vojáků, které ve válce mají doplnit Aktivní Záložáci cvičení a sítí s těmito jednotkami jako jejich součástí).
2. Kdyby nestačili Aktivní Záložáci a případní „výběrově“ mobilizovaní „pasivní“ Záložáci, může proběhnout mobilizace dle §23 BrZ – tedy hromadné povolání záložáků. **„Mobilizace“ se týká pouze vojáků v záloze, nikoli civilistů!**
3. Kdyby AČR nestačily mobilizované zálohy, může zahájit **odvody civilistů podléhajících branné povinnosti.**

A teď ten vtip: Výběrové doplnění, Mobilizace, Odvody, Dobrovolné převzetí branné povinnosti a vládou navrhované Dobrovolné předurčení – to všechno jsou jen takové „schody“, po kterých občan probublá na vyšší žebříček hierarchie vojáků.

1. Člověk, na kterého AČR vůbec nedosáhne, může „dobrovolně převzít brannou povinnost“ a tím se stát Brancem.
2. Branec, který je odveden, se v případě úspěšného absolvování odvodové komise stane Záložákem.
 - Nezávisle na si Branec může proaktivně podat přihlášku k „Dobrovolnému Předurčení“ – tím je odveden i v míru na vlastní žádost, a z Brance se stane (pasivním) Záložákem, který podstoupí něco jako koncentrovanou ZVS, ovšem kratší a lehčí než plnohodnotný vojenský výcvik AZ/AČR.
3. Záložák může být mobilizován a tím se stát Vojákem v činné službě. Tzn. teprve tady se dostává na stejnou úroveň, jako dříve profíci – Vojáci z povolání.
4. Teprve Voják v činné službě může být Operačně nasazen do boje „vysláním“, ale se všemi ústavními omezeními.
5. Teprve za Válečného Stavů (nebo SoS pro vnitrostátní nasazení) se Voják operačně nasazený, v aktivní službě či mobilizovaný stává „Mimořádně Nasazeným“, tedy ve válce.

Chápete tedy? **Neexistuje žádný způsob, jak by vláda mohla sebrat občana z ulice a poslat jej někam do boje.** Je to hierarchický mnohastupňový systém.

Nejprve musí odvést.

Pak musí mobilizovat.

Pak teprve může nasadit...

A to jen poté, co Parlament schválil Válečný stav. To je nutná podmínka, bez toho vláda nemůže nic.

Prezident a mobilizace

Prezident dělá ze zákona ohledně mobilizace jen jedno:

- (2) Mobilizaci ozbrojených sil nařizuje prezident republiky na návrh vlády. Prezident republiky mobilizaci vyhláší v hromadných sdělovacích prostředcích.

Ta formulace „na návrh vlády“ je přesně stejný případ, jako Zemanovské právní tahanice o Článek 68 Ústavy s jeho „5) V ostatních případech prezident republiky jmenuje a odvolává na návrh předsedy vlády ostatní členy vlády a pověřuje je řízením ministerstev nebo jiných úřadů.“ Ústavní právo a soudci se shodují, že to prezidentovi nedává libovůli rozhodnout se po svém, ale že na návrh to prostě musí udělat.

Jak říká Komentář Rychetského k Ústavě v souvislosti se Článkem 68 Ústavy – aplikačně totéž:

I když na otázku, zda je prezident republiky povinen návrhům předsedy vlády podle uvedeného ustanovení vyhovět, existují různé názory, jeho logický i systematický výklad nasvědčuje tomu, že **prezident republiky takovouto povinnost má. Odepřít odvolání člena vlády nemůže nikdy** a odepřít jmenování člena vlády a jeho pověření k řízení ministerstva nebo jiného úřadu může pouze v případě, že navržený kandidát **nesplňuje podmínky** pro jmenování členem vlády.

Prezident tedy nemůže „na návrh vlády“ mobilizaci nevyhlásit, ani kdyby se mu stokrát nelíbila – s výjimkou případu, když by vláda nesplnila zákonné a ústavní podmínky pro vyhlášení mobilizace.

Snad jediná další pravomoc prezidenta v této oblasti je, že může vyzvat Záložáka pobývající v zahraničí, aby vstoupili do alianční armády – ekvivalent Čs. letců v Royal Air Force za WW2 apod.

Hysterčení ohledně prezidenta a mobilizací je tedy pouze tradiční nepochopení zákonů a jejich výkladových principů. Prezident vás ani nezachrání, ani nikam nepošle. Prezident je v tomto případě pouze podepisovací automat, který maximálně může trochu zdržovat a „vést debatu“, jak nakonec uznal i prezident Zeman.

Záchrana před mobilizací, odvody atakdale je na dosah ruky

Nezoufejte však! Pokud se stále bojíte mobilizace, můžete se stále zachránit! Lze se totiž bránit téměř každému ze „schodů“ v hierarchii.

Branný zákon říká toto:

§ 6 Odmítnutí mimořádné služby z důvodu svědomí nebo náboženského vyznání

(1) Voják v záloze může odmítnout vykonávat mimořádnou službu z důvodu svědomí nebo náboženského vyznání

a) do 15 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o schopnosti občana vykonávat vojenskou činnou službu vydaného při odvodním řízení,

b) do 15 dnů ode dne účinnosti vyhlášení stavu ohrožení státu nebo válečného stavu;

vojákovi, který odmítne vykonávat mimořádnou službu, zaniká branná povinnost

To znamená, že můžete odepřít

- jednak 15 dnů poté, co se z Brance stanete Záložákem,
- a jednak 15 dnů poté, co byste se ze Záložáka měli stát Mimořádně sloužícím vojákem po vyhlášení VS nebo SoS.

Na oplátku, aby to nebylo tak zadarmo, podléhá každý takový Pracovní povinnosti. To v žádném případě neznamená žádné „trestné prapory“, nejsme sovětské Rusko a nic takového nemáme ani v zákonech, ani v armádě.

Pracovní povinnost je vymezena v Zákoně 222/1999 Sb. O obraně státu, Část IV. Hlava II „PRACOVNÍ POVINNOST“:

Pracovní povinnost se vykonává zejména v těch oborech práce, které jsou nevyhnutelné k zajišťování životně důležitých funkcí státu nebo k zabezpečení ozbrojených sil.

(2) Fyzické osoby, kterým byla uložena pracovní povinnost, jsou povinny podrobit se lékařské prohlídce, nastoupit k výkonu práce u určeného zaměstnavatele (dále jen „zaměstnavající“) ve stanoveném čase a do určeného místa a podle potřeb zajišťování obrany státu zde konat určené práce i nad časový limit stanovený ve zvláštních právních předpisech, včetně prací v noci, ve dnech pracovního klidu a ve dnech státních svátků.

Dá se zbavit i Branné povinnosti samotné: [zřeknutím se občanství ČR](#) (k čemuž ovšem potřebujete nejprve nabýt cizí občanství a pobývat v cizině) – nebo tím, že vás odvodová komise shledá neschopnými vykonávat službu.

V době míru toho zdravotně neschopný Branec může dosáhnout tak, že si podá přihlášku na Dobrovolné předurčení, tím se dostane před odvodovou komisí, a tu buď přesvědčí, nebo si v míru může podat žalobu. (Při odvozech a mobilizaci ve Válečném stavu si žalobu může podat také, ale ta potom nemá odkladný účinek.)

Zajímavá otázka, kterou by musel osvětlit soud, je *částečné odmítnutí* vykonávání služby – pokud by Odvedený občan například souhlasil s plněním aktivní vojenské služby se zbraní, ovšem s výhradou, že z důvodu svědomí nemůže zastřelit protivníka ze zálohy a tedy ani uposlechnout takový rozkaz.

Trestné prapory mají podle ruských zákonů, nikoli podle českých

Nebyli by to prodavači strachu, kdyby se nepokusili shodit Odmítnutí branné povinnosti skrze výhrůžku: „kdo odmítne narukovat, toho pošlou do trestných praporů do mlýnku na maso!“

Jenže my v České Republice žádné „trestné prapory“ nemáme a mít nemůžeme, protože je naše zákony neznají, neumožňují a platí Ústava Čl.2. Oproti tomu Rusové, kteří jimi straší, je mají a proto se jich bojí. [Trestní zákoník Ruské Federace, Článek 339](#) odst. 1 říká:

Уклонение военнослужащего от исполнения обязанностей военной службы путем симуляции болезни, или причинения себе какого-либо повреждения (членовредительство), или подлога документов, или иного обмана — наказывается ограничением по военной службе на срок до одного года, либо арестом на срок до шести месяцев, либо содержанием в **дисциплинарной воинской части** на срок до одного года.

Vyhýbání se službě nebo vojenským povinnostem předstíráním nemoci, nebo mrzačením

sebe sama, nebo falšováním dokumentů, nebo jinými prostředky – je trestné ohraničením pobytu ve vojenské službě [=bez vycházek] po dobu až jednoho roku, nebo arestem až po dobu 6 měsíců, nebo přerazením do **trestného vojenského oddílu** po dobu až jednoho roku.

Rusové tedy, jak je jejich s láskou pěstovaná tradice, opět vehementně osočují všechny ostatní z toho, co dělají hlavně oni sami. Nám Čechům ale nic takového nehrozí.

Rekapitulace

Suma sumárum – už strašení „mobilizací“ je absurdní a dává najevo tristní neznalost strašících, protože „mobilizace“ se týká jen Vojáků v záloze, kteří absolvovali Základní Vojenskou Službu (která skončila roku 2005), a zároveň je jim méně, než 60 let, a zároveň těší se dobrému zdraví. Tedy pouze 24 ročníků cca. 1963 až 1987 těšících se dobrému zdraví – a z nich jen těm, kteří neměli Modrou knížku a kteří neodmítli novou přísahu.

Strašní „dobrovolným předurčením“ jako jakýmsi zákeřným dobrovolně-nedobrovolným instrumentem je tuplem absurdní, protože „dobrovolné předurčení“ znamená dobrovolný odvod – a když by vláda chtěla někoho nedobrovolně odvádět, má k tomu instituci normálního odvodu. Žádné „dobrovolně-nedobrovolné“ předurčení tedy nepotřebuje.

Pokud chce někdo strašit něčím hromadným, tak potom „odvody“. Jenže každý odvedenec se může po odvodu – nikoli dříve! – odmítnout vykonávat vojenskou službu z důvodu náboženského přesvědčení nebo svědomí, čímž mu sice vznikne náhradní pracovní povinnost...

A každý voják v záloze se může v případě mobilizace také odmítnout vykonávat vojenskou službu z důvodu svědomí či náboženství! Po vyhlášení válečného stavu ve lhůtě do 15 dnů.

Žádné „trestné prapory“ pak nehrozí, protože naše armáda nic takového nemá a naše zákony to nedovolují – narozdíl od zákonů Ruské Federace, najma Článku 339 ruského trestního zákoníku. Rusové jen straší ostatní tím, co mají oni sami na základě imperialistického, neplatného a ignorantského předsudku, že stejně zprasení trestní zákoník jako Rusko má celý svět.

Není tedy třeba panikařit, a už vůbec ne hysterčit ohledně volby prezidenta, který má na mobilizaci i odvody nulový vliv.

Stačí nebýt intelektuálně líný a namísto vycucávání si divokých teorií a pohádek z prstu si jít přečíst zákony a procedury.

AUTOR: Jan Mrcasik

[ZDROJ](#)